

Для ефективного управління ризиками застосовують методи диверсифікації, страхування і хеджування. Диверсифікація – це процес розподілу інвестицій між різними проектами, які безпосередньо між собою не пов'язані. Страхування ризиків полягає у передаванні певних ризиків страховій компанії. Найчастіше застосовують три способи страхування: майнове, страхування від нещасних випадків і страхування втрати прибутку. Хеджування – це процес страхування ризику від можливих збитків шляхом перенесення ризику зміни ціни з однієї особи на іншу. Здійснюється він шляхом укладання контракту, який призначений для страхування ризиків зміни цін, між стороною, що страхує ризик - хеджером, і стороною, що бере ризик на себе.

Методи управління ризиками дають змогу мінімізувати вплив несприятливих ситуаційних чинників на перебіг проекту. Зниження ризику досягається кваліфікованим управлінням проектом протягом його життєвого циклу. Кожне управлінське рішення має бути ретельно обгрунтоване і спрямоване на досягнення цілей проекту. Врахування споживчих і технологічних аспектів у проектах створення і промислового освоєння нової продукції зміцнює її конкурентоспроможність, гарантує збут і забезпечує зростання доходів організацій інвесторів [1, с.387-389].

1. Стадник В.В., Йохна М. А. *Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник.* – К.: Академвидав, 2006.- 464. 2. Дука А.П. *Д42 Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: Навч. Посіб.-К.: Каравела, 2007. – 424с.* 3. Балацький О.Ф., Теліженко О.М., Соколов М.О. *Управління інвестиціями: Навчальний посібник. - 2-ге вид., перероб. і доп. - Суми: ВДТ «Університетська книга», 2004. – 323 с.*

О.Я. Колещук, М.В. Рекіта

Національний університет “Львівська політехніка”

ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

© Колещук О.Я., Рекіта М.В., 2011

Здійснення програми інноваційних заходів (ІЗ) є неможливим без належного забезпечення її реалізації відповідними інвестиційними ресурсами. Розробка стратегії фінансування процесу реалізації програми ІЗ повинна забезпечувати вирішення низки взаємопов'язаних задач, а саме:

1) визначення переліку ІЗ з урахуванням їх сподіваної прибутковості та обмежень в обсягах інвестиційних ресурсів, які можуть надійти з того чи іншого джерела коштів;

2) встановлення частки прибутку підприємства, яку його власники погодяться інвестувати у програму ІЗ;

3) визначення переліку джерел фінансового забезпечення програми ІЗ та раціональної частки кожного джерела у загальній величині інвестицій, потрібних для реалізації цієї програми.

Запропонований підхід до розробки стратегії інвестиційного забезпечення програми ІЗ підприємства передбачає реалізацію таких основних етапів:

1. Збір вхідної інформації, до якої, зокрема, належать відомості про потребу в інвестиціях для реалізації кожного заходу та очікуваний річний прибуток від його реалізації; частку власного та позичкового капіталу підприємства; частку кожного власника у статутному капіталі підприємства; величину чистого прибутку підприємства.

2. Опитування власників підприємства стосовно частки належного їм прибутку, яку б вони погодилися інвестувати залежно від очікуваної прибутковості цих інвестицій. Таке опитування повинно здійснюватися за допомогою анкетування. При цьому у кожній анкеті подаються

теоретично можливі значення прибутковості інвестиційної програми, а кожен власник проставляє відповідні прийнятні для нього частки вирахування з належної йому частини прибутку підприємства на реалізацію заходів.

3. Розрахунок прибутковості кожного заходу (як відношення сподіваного прибутку від його реалізації до необхідних для цього інвестиційних витрат) та ранжування цих заходів у порядку спадання рівня прибутковості інвестицій у їх реалізацію. У такому порядку дані заходи будуть включатися в інвестиційну програму підприємства у процесі її формування.

4. Розрахунок сукупної прибутковості заходів, які передбачено включити в програму ІЗ підприємства, та на його підставі обчислення загальної величини прибутку, яку власники підприємства погодяться вкласти у реалізацію даної програми. Якщо на певному етапі цієї величини виявиться недостатньо для реалізації програми, розглядається можливість часткового фінансування її за рахунок банківського кредиту. При цьому повинна забезпечуватися наперед задана раціональна структура капіталу підприємства, зокрема певна частка позикових коштів у цій структурі, а рівень його сукупної прибутковості не повинен зменшуватися. Внаслідок часткового залучення кредитних ресурсів сукупна прибутковість інвестиційної програми може підвищитися, тому наступні заходи також слід перевіряти на можливість фінансування їх за рахунок власного прибутку підприємства.

5. Визначення переліку ІЗ підприємства, які потрапляють в інвестиційну програму, обсягів власних та позикових коштів, потрібних для фінансування цієї програми.

6. Перерахунок частки власників підприємства у його статутному капіталі з урахуванням частки прибутку поточного періоду, яку вони погоджуються інвестувати у програму ІЗ.

Використання запропонованого механізму розподілу чистого прибутку підприємств у практиці їх фінансово-господарської діяльності дозволить зробити їх дивідендну політику більш гнучкою, адаптованою до існуючих потреб в інвестиціях у розвиток цих підприємств.

Г.Р. Коpecь, А.А. Сергатюк

Національний університет "Львівська політехніка"

КОМПЛЕКСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ МУНІЦИПАЛЬНИМИ ІННОВАЦІЙНИМИ СТРУКТУРАМИ

О Коpecь Г.Р., Сергатюк А.А., 2011

Ефективне використання енергетичних ресурсів на муніципальному рівні здійснюється за допомогою комплексного забезпечення функціонування сучасних інноваційних підрозділів у рамках відповідних структур органів місцевого самоврядування. Одним із таких підрозділів є відділ енергоменеджменту Департаменту економічної політики Львівської міської ради.

При виборі пріоритетів державного управління, зокрема управління енерговикористанням, недостатньо враховуються потреби розвитку глобального світового управління [1]. Ситуація в інноваційній сфері в Україні на сучасному етапі наближається до критичної межі. Не відбувається оновлення основних фондів, триває скорочення випуску інноваційної продукції, впровадження технологій та інформаційних інновацій [2, с. 155].

Неефективне використання енергоресурсів спостерігається також при обслуговуванні споживачів послуг та мешканців у муніципальному секторі. Для зростання ефективності енергоспоживання відділ енергоменеджменту Львівської міської ради слід використовувати удосконалену комп'ютерну програму Енергоплан для ефективного обліку та аналізу енергоспоживання муніципальними об'єктами. Комп'ютерна програма Енергоплан була розроблена з метою налагодження